Århus Stiftstidende | 15.10.2007 | 1. sektion | Side 14

Ringens herrer

Af Johannes Fibiger

Under krigen sværmede forfatteren Ole Wivel og Louisianas grundlægger Knud W. Jensen for germansk åndskultur i en lukket loge, de kaldte Ringen. Den kryptonazistiske kreds havde østrigeren Fritz Waschnitius som omdrejningspunkt, og fascinationen kostede bl.a. maleren Olaf Høsts søn døden på østfronten.

Det rystede offentligheden, da denne historie i år 2000 kom frem, og de involverede forsøgte at lægge den død. Få kender den fulde historie, og dens hovedpersoner er i dag borte. Det er glimrende stof at kaste sig over for makkerparret Christian Dorph og Simon Pasternak, der i deres anden fælles krimi »Afgrundens rand« bruger historien som motor for en handling, der udspiller sig i 1979. Fire år senere end parrets første opus Om et øjeblik i himlen, der også havde opdagerne Ole Larsen og Erik Rohde i hovedrollerne, og som i denne bog suppleres med kriminalassistenten Anita Jensen.

Genren er den hårdtslående politikrimi med amerikansk forbillede, hvor alle personerne har personlige problemer. Larsens kræftramte kone ligger for døden, men han elsker en kvindelig fange. Rohde har rod i sit homoseksuelle liv, og Anita plages af en voldelig eksmand og er i fare for at få sit barn tvangsfjernet.

Romanen åbner i »film noir-stil« med et makabert drab i saunaen til en københavnsk bøsseklub. Her findes storentreprenøren Keld Borch dræbt, men under liget ligger en tyrkisk trækkerdreng, stadig i live. Som ringe i vandet udvides kredsen til grønlandsfareren Joachim Frijs, topembedsmanden Adam Wolf og forfatteren Poul Strand.

Deres fælles fortid og relation til nazisten Richter har kostet ofre, bl.a. Werner Nielsen, der døde under mystiske omstændigheder, netop hjemvendt fra østfronten og flere år i russisk krigsfangelejr. Hans dagbogsroman om ringen måtte ikke komme ud, men gør det i omredigeret form, udgivet af og med Strands navn på coveret.

Hermed er ringen sluttet, men en spiral i tiden åbner sig i form af spor. De tre opdagere må, som genren foreskriver det, slås med deres foresatte, for de er oppe mod magtfulde mænd, som ikke ønsker deres livsværk lagt i ruiner. Men al energi trækkes centrifugalt tilbage mod historiens midte, den magiske ring.

Genrebilledet af 70erne har som signatur Knud Heinesens ord om Danmark på afgrundens rand, der er blevet til bogens titel, for personerne lever også på randen. Ellers tegnes tidsbilledet med henvisninger til populærkulturen og en afstikker til Østberlin og Polen bag et endnu ikke nedrustet jerntæppe. Bogen er i optakten makaber, men gearer sprogligt en tand ned, da plottet foldes ud. Det klæder Dorph og Pasternak ikke at (over)spille med de sproglige muskler, for optakten er for meget, men genretro mod de amerikanske forbilleder. De sidste 350 sider viser de to skribenter et stort register og varierer virkemidlerne.

Afgrundens rand er medrivende og giver løfter for seriens annoncerede seks bind, hvor kun de to første har ramt boghandlerne. Vil du blogge med forfatterne, har de deres egen web-adresse. Vil du underholdes med hårdtslående og intellektuel kant, kan bogen anbefales. Der er stadig udviklingspotentiale, og de fire sidste bind vil utvivlsomt vinde ved at ramme vor tid.

Krimi

Afgrundens rand

Christian Dorph og Simon Pasternak Gyldendal. 416 sider. Kr: 275